

't Zij gij zelv' ten strijd mogt trekken,
Dat dan, waar ge u ooit bevindt,
Englen u ten lijfwagt strekken,
Daar ge op duivels palmen wint...'14).

Ja, maar nóg is hij er niet! In bijkans eschatologische vervoering ziet hij onder deze vorst een heil-eeuw gloren, - wij schrijven n.b. '93 en '94!:

'...Dan zal koopvaardij herleven...
Persien zal zijde geeven,
Arabs wijrook gaat daarneven,
't Rijke Java zendt ons veel,
De Chinees zal handel drijven,
Met de keus van thee-gewas,
En de Porceleinen schijven,
Dat der oudren wellust was.
Smirna zendt katoenen waaren,
't Westen voert ons suiker aan,
Doet de schepen herwaarts vaaren,
Met den oogst der eigenaren...'15).

V. Naar de crisis.

Het moet bij de escalerende lofzanger Scharp heel hard zijn aangekomen, toen hij vernam dat zijn bewonderde prins op 18 januari 1795 was scheep gegaan en in Engeland een onderkomen had gevonden. Hoe zou het Scharp temoede zijn geweest, toen kort daarop de Rotterdamse kerkgebouwen, behalve de Grote- en de Zuiderkerk, werden gerequireerd voor de legering van Franse soldaten?¹⁶⁾ Heeft hij erbij gestaan op die ijsskoude 26ste januari, toen de mensen samendromden bij het opzetten van de wortelloze vrijheidsboom op de Grote Markt? Heeft hij gehoord wat de mensen daar zongen, samen met een stoet van bekoorlijke jonge burgeressen in het wit, - terwijl de klokken van de St. Laurens beierden?¹⁷⁾

'Verloste Burgers! juichen wij
Op 't rookend puin der Dwingelanden.
De Vrijheid klimt ten hoogsten trapp'
Met vrede, heil en broederschap.
Wij zijn door het Fransche Volk verlost.
Die zegepraal heeft bloed gekost.
Maar sweert dat Neerlands heldental
Dit op Brittanje wreeken zal...
Komt, planten wij den Vrijheidsboom